॥ २७ ॥ २८ ॥ सुरैरुत्कृष्टं कृतशोकमभास्करंदिनमिव ॥ एवंहिश्रूयते पुरादेवासुरेयुद्धेऽसुरैर्देवाः पराजिताराहुणाच भानुःपातितः तदादिवारात्रविभागरहितेकाले स्वस्वलोकात् ब्रह्मलोकंगतैर्देवैः प्रार्थितस्य ब्रह्मणोनियोगादत्रिःसप्तरात्रं सूर्याधिपत्यंचकारेतितीर्थः ॥ देवैरुत्कृष्टं भास्करहीनं दिनं कविकल्पितमत्रोपमानमितिकतकः ॥ विभक्तं विगतसंस्कारं भक्तं सेवितं संस्कृतं तद्भिन्नमितियावत् ॥ २९ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरा० अयो० चतुर्दशोत्तरशततमःसर्गः ॥ ११४ ॥ ॥७॥ ॥७॥ ततइति ॥१॥

संपतद्भिरयोध्यायांनाभिभांतिमहापथाः ॥ इतिब्रुवन्सारथिनादुःखितोभरतस्तदा ॥ २७ ॥ अयोध्यांसंप्रविश्यैवविवेशवसतिंपितुः ॥ तेनहीनांनरेंद्रेणसिंहहीनांगुहामिव ॥ २८ ॥ तदातदंतःपुरमुज्झितप्रभंसुरैरिवोत्कृष्टमभास्करंदिनं ॥ निरीक्ष्यसर्वत्रविभक्तमात्मवान्मुमोचबाष्पंभरतःसुदुःखितः ॥ २९ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवा० आ० अ० चतुर्दशाधिकशततमःसर्गः ॥ ११४ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

ततोनिक्षिप्यमातॄस्ताअयोध्यायांदृढव्रतः ॥ भरतःशोकसंतप्तोगुरूनिदमथाब्रवीत् ॥ १ ॥ नंदिग्रामंगमिष्यामिसर्वानामंत्रयेत्रवः ॥ तत्रदुःखमिदंसर्वंसहिष्येराघवंविना ॥ २ ॥ गतश्चाहोदिवंराजावनस्थःसगुरुर्मम ॥ रामंप्रतीक्ष्येराज्यायसहिराजामहायशाः ॥ ३ ॥ एतच्छ्रुत्वाशुभंवाक्यंभरतस्यमहात्मनः ॥ अब्रुवन्मंत्रिणःसर्वेवसिष्ठश्चपुरोहितः ॥ ४ ॥ सुभृशंश्लाघनीयंचयदुक्तंभरतत्वया ॥ वचनंभ्रातृवात्सल्यादनुरूपंतवैवतत् ॥ ५ ॥ नित्येतेबंधुलुब्धस्यतिष्ठतोभ्रातृसौहृदे ॥ मार्गमार्यप्रपन्नस्यनानुमन्येतकःपुमान् ॥ ६ ॥ मंत्रिणांवचनंश्रुत्वायथाभिलषितंप्रियं ॥ अब्रवीत्सारथिंवाक्यंरथोमेयुज्यतामिति ॥ ७ ॥

अत्र अयोध्यायां तेनसहागमनंवारितं रामवंविना दुःखं पितृभ्रातृवियोगजंदुःखमितियावत् ॥ २ ॥ तदेवाह ॥ गतश्चेति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ बंधुलुब्धस्य बंधुजनपरिपालनेऽधिकस्पृहावतः आर्यं श्रेष्ठं नानुमन्येत त्वद्वचनमितिशेषः ॥ ६ ॥ यथाभिलषितं स्वाभिलषितमनतिक्रम्यप्रवृत्तं ॥ ७ ॥